Parlament Europejski
2024-2029

TEKSTY PRZYJĘTE

P10_TA(2026)0086

Negocjacje wielostronne w związku z 14. konferencją ministerialną WTO w Jaunde, 26–29 marca 2026 r.

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 12 marca 2026 r. w sprawie negocjacji wielostronnych w kontekście 14. konferencji ministerialnej WTO w Jaunde w dniach 26–29 marca 2026 r. (2025/2875(RSP))

Parlament Europejski,

– uwzględniając porozumienie z Marrakeszu z 15 kwietnia 1994 r. ustanawiające Światową Organizację Handlu (WTO),

– uwzględniając deklarację ministerialną przyjętą 14 listopada 2001 r. podczas konferencji ministerialnej WTO w Ad-Dausze,

– uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie WTO, w szczególności rezolucję z 8 lutego 2024 r. w sprawie negocjacji wielostronnych w kontekście 13. konferencji ministerialnej WTO w Abu Zabi[1], rezolucję z 25 listopada 2021 r. w sprawie negocjacji wielostronnych w kontekście 12. konferencji ministerialnej WTO w Genewie[2], rezolucję z 29 listopada 2018 r. pt. „WTO: przyszłe działania”[3] oraz z 28 listopada 2019 r. w sprawie kryzysu w Organie Apelacyjnym WTO[4],

– uwzględniając dokumenty końcowe przyjęte w drodze konsensusu podczas dorocznych sesji Konferencji Parlamentarnej ds. WTO 25 lutego 2024 r. w Abu Zabi, 7 grudnia 2018 r. w Genewie oraz 10 grudnia 2017 r. w Buenos Aires,

– uwzględniając wyniki 13. konferencji ministerialnej WTO, która odbyła się w Abu Zabi w lutym 2024 r. i podczas której przyjęto deklarację ministerialną z Abu Zabi, która łączy handel z Agendą ONZ na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030, oraz przystąpienie

---

1 Dz.U. C, C/2024/6342, 7.11.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/6342/oj.
2 Dz.U. C 224 z 8.6.2022, s. 89.
3 Dz.U. C 363 z 28.10.2020, s. 113.
4 Dz.U. C 232 z 16.6.2021, s. 62.

Komorów i Timoru Wschodniego do WTO, uwzględniając jednocześnie fakt, że nie zawarto porozumień w kluczowych obszarach, takich jak dotacje dla rybołówstwa, rolnictwo i reforma systemu rozstrzygania sporów,

– uwzględniając, że 15 września 2025 r. weszło w życie Porozumienie WTO w sprawie subsydiów dla rybołówstwa, które zobowiązuje członków do ograniczenia miliardowych wydatków rocznych na najbardziej szkodliwe dotacje przyczyniające się do wyczerpywania zasobów ryb morskich,

– uwzględniając cele ONZ w zakresie zrównoważonego rozwoju,

– uwzględniając porozumienie paryskie w ramach Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, obowiązujące od listopada 2016 r.,

– uwzględniając komunikat Komisji z dnia 18 lutego 2021 r. pt. „Przegląd polityki handlowej – otwarta, zrównoważona i asertywna polityka handlowa” oraz załącznik do niego pt. „Reforma WTO: w kierunku zrównoważonego i skutecznego wielostronnego systemu handlowego” (COM(2021)0066),

– uwzględniając art. 136 ust. 2 Regulaminu,

– uwzględniając projekt rezolucji Komisji Handlu Międzynarodowego,

A. mając na uwadze, że WTO została utworzona w celu dalszej liberalizacji handlu towarami i usługami, wzmocnienia multilateralizmu oraz wspierania sprawiedliwego, otwartego, sprzyjającego włączeniu społecznemu, opartego na zasadach i niedyskryminacyjnego wielostronnego systemu handlu, aby ułatwiać wymianę towarów i usług, stwarzać możliwości zatrudnienia, wzrostu i dobrobytu oraz poprawiać dobrobyt ludzi na całym świecie; mając na uwadze, że ogólnym celem unijnej polityki handlowej jest przyczynianie się do harmonijnego rozwoju handlu światowego, stopniowego znoszenia ograniczeń w handlu międzynarodowym i w bezpośrednich inwestycjach zagranicznych oraz do obniżenia barier celnych i innych przeszkód; mając na uwadze, że głównym zadaniem WTO jest zapewnienie dostępu do rynku, przewidywalności i pewności prawa w handlu międzynarodowym oraz że organizacja ta nie powinna zmieniać się w ogólne forum polityczne wykraczające poza jej podstawowe funkcje handlowe; mając na uwadze, że handel ma zasadnicze znaczenie i jest kluczowym instrumentem wspierania i uzupełniania wysiłków na rzecz trwałego wzrostu gospodarczego i poprawy poziomu życia, jako że zapewnia on pełne, lepszej jakości zatrudnienie oraz wysoki i stale rosnący dochód realny zgodnie z celem zrównoważonego rozwoju;

B. mając na uwadze, że wielostronny system handlowy stoi przed poważnymi wyzwaniami politycznymi i instytucjonalnymi; mając na

uwadze, że wyzwania te wynikają nie tylko z niedociągnięć instytucjonalnych, ale także z coraz częstszego stosowania jednostronnych i protekcjonistycznych środków, w tym ograniczeń wywozowych, dyskryminujących dotacji i nieuczciwych praktyk handlowych, które podważają zaufanie, rozdrabniają globalne łańcuchy wartości oraz szkodzą światowej gospodarce i dobrobytowi; mając na uwadze, że obecne zawirowania w światowym handlu powodują ogromną niepewność i generują ogromne koszty gospodarcze na całym świecie, co jasno pokazuje, że przewidywalne, stabilne i sprawiedliwe zasady mają zasadnicze znaczenie dla rozwoju handlu;

C. mając na uwadze, że wielostronny system handlu pozostaje ciągle bardzo dynamiczny i aktywny, a 72% światowego handlu obecnie nadal odbywa się na zasadach związanych ze statusem kraju najbardziej uprzywilejowanego; mając na uwadze, że pokazuje to, iż WTO nadal zapewnia istotne ramy przewidywalności i stabilności światowego handlu oraz że ochrona jej podstawowych zasad i reguł pozostaje kluczowa;

D. mając na uwadze, że współpraca z krajami rozwijającymi i zaangażowanie na ich rzecz mają zasadnicze znaczenie dla utrzymania wielostronnego porządku opartego na zasadach; mając na uwadze, że taka współpraca powinna opierać się na wzajemnym szacunku i rzeczywistym zaangażowaniu we wspieranie współpracy międzynarodowej;

E. mając na uwadze, że w ciągu ostatnich 30 lat nastąpiły zmiany w światowym handlu, między innymi w wyniku rozwoju gospodarczego kluczowych krajów G20 i zmian ich względnego znaczenia w światowym handlu, a także zmiany związane ze zwiększeniem liczby i zróżnicowania członków WTO; mając na uwadze, że WTO ma trudności z dostosowaniem się do nowej rzeczywistości gospodarczej i handlowej, przez co nie jest w stanie zrealizować ambitnego programu działań ze względu na szerokie grono członków i różnorodność interesów; mając na uwadze, że globalny system handlu znajduje się pod poważną presją wynikającą z rosnącego protekcjonizmu polityki handlowej Stanów Zjednoczonych, ale także z nierynkowych polityk i praktyk Chin, które powodują nadmierną zdolność produkcyjną i zakłócenia rynku w systemie;

F. mając na uwadze, że WTO jest jedyną w swoim rodzaju organizacją wielostronną w tym sensie, że każdy członek uczestniczy w niej na równych zasadach, że tworzy ona i reguluje wiążące zasady handlu między swoimi członkami oraz opiera się na prawnie wiążącym systemie rozstrzygania sporów; mając na uwadze, że dobrze funkcjonujący, oparty na zasadach wielostronny system handlowy ma zasadnicze znaczenie dla ochrony konkurencyjności gospodarki europejskiej, wzmocnienia odporności łańcucha dostaw i wspierania ogólnej strategicznej odporności UE;

G. mając na uwadze, że obecne przepisy WTO dotyczące dotacji nie zostały dostosowane do zmieniających się warunków w handlu światowym; mając na uwadze, że przestarzałe przepisy nie są w stanie ograniczyć zakłócających interwencji państwa; mając na uwadze, że uczciwa konkurencja i ograniczenie skutków ubocznych polityki przemysłowej są kluczowymi warunkami wstępnymi, aby osiągnąć cele industrializacji krajów rozwijających się;

H. mając na uwadze, że WTO musi dostosować się do nowych realiów i zostać zmodernizowana, aby sprostać wymaganiom XXI wieku i nowym wyzwaniom związanym z transformacją ekologiczną i cyfrową;

I. mając na uwadze, że w sprawozdaniu z Konferencji NZ ds. Handlu i Rozwoju z 2025 r.[5] wykazano, że wbrew argumentom przeciwników moratorium w sprawie handlu elektronicznego dochody z opodatkowania gospodarki cyfrowej byłyby ograniczone i groziłyby osłabieniem konkurencyjności i handlu;

J. mając na uwadze, że Porozumienie WTO w sprawie subsydiów dla rybołówstwa, które zostało uzgodnione podczas 12. konferencji ministerialnej i weszło w życie we wrześniu 2025 r., jest pierwszym w historii wielostronnym porozumieniem handlowym, którego podstawą jest zrównoważony rozwój środowiska, i ustanawia wiążący zestaw globalnych zasad, które zgodnie z celem 14.6 zrównoważonego rozwoju, mają ograniczyć szacowane na 22 mld USD rocznie szkodliwe dotacje udzielane przez rządy sektorowi rybołówstwa;

K. mając na uwadze, że bezpieczeństwo żywnościowe nadal stanowi wyzwanie, gdyż w 2022 r. 258 mln osób zostało sklasyfikowanych jako znajdujące się w sytuacji kryzysowej lub w poważniejszej fazie ostrego braku bezpieczeństwa żywnościowego, co stanowi wzrost w stosunku do 193 mln osób w 2021 r.; mając na uwadze, że w Porozumieniu w sprawie rolnictwa Rundy Urugwajskiej WTO jednoznacznie podkreślono, że w trwających negocjacjach należy uwzględniać bezpieczeństwo żywnościowe; mając na uwadze, że handel może zwiększać dostępność żywności w regionach, w których jest ona ograniczona, oraz ekonomiczny dostęp do żywności przez tworzenie możliwości zatrudnienia i zwiększenie dochodów;

L. mając na uwadze, że 11 grudnia 2019 r. Organ Apelacyjny WTO przestał działać, co doprowadziło do zastoju na etapie funkcjonalnych, niezależnych i bezstronnych odwołań w procesie rozstrzygania sporów; mając na uwadze, że dyskusja na temat

---

[5] Konferencja Narodów Zjednoczonych do spraw Handlu i Rozwoju, „Indirect taxation of e-commerce and digital trade – Implications for developing countries” [Opodatkowanie pośrednie handlu elektronicznego i handlu cyfrowego – konsekwencje dla krajów rozwijających się], 2025 r.

reformy rozstrzygania sporów, prowadzona przez moderatora od czasu 13. konferencji ministerialnej, nie przyniosła jeszcze zadowalających rezultatów;

M. mając na uwadze, że Parlament Europejski wraz z Unią Międzyparlamentarną od ponad 20 lat odgrywają zasadniczą rolę w tworzeniu parlamentarnego wymiaru WTO za pośrednictwem Konferencji Parlamentarnej ds. WTO;

N. mając na uwadze, że podczas Forum Publicznego WTO, które odbyło się w dniach 17 i 18 września 2025 r., organizatorzy aktywnie zachęcali do wzmocnionego i ustrukturyzowanego zaangażowania sektora prywatnego, uznając jego zasadniczą rolę we wspieraniu otwartego, przewidywalnego i włączającego systemu handlu wielostronnego;

O. mając na uwadze, że 14. konferencja ministerialna WTO odbędzie się w dniach od 26 do 29 marca 2026 r. w Jaunde (Kamerun);

1. potwierdza swoje pełne zaangażowanie na rzecz trwałej wartości multilateralizmu oraz podkreśla, że niezbędny jest unowocześniony, wielostronny system zarządzania handlem; wzywa do opracowania programu handlowego opartego na otwartym, sprawiedliwym i bazującym na zasadach handlu z korzyścią dla wszystkich, który przyczynia się do zrównoważonego rozwoju gospodarczego, a tym samym wzmacnia pokój i bezpieczeństwo; podkreśla, że WTO powinna zachęcać do realizacji praw społecznych i środowiskowych, w tym celów zrównoważonego rozwoju, oraz zagwarantować, aby wszyscy stosowali wielostronnie uzgodnione i zharmonizowane zasady;

2. wzywa wszystkich członków WTO do podjęcia zobowiązań na rzecz pomyślnego zakończenia 14. konferencji ministerialnej, biorąc pod uwagę zagrożenie dla istnienia wielostronnego systemu handlu; uważa, że 14. konferencja ministerialna powinna stanowić punkt wyjścia dla rozwoju i modernizacji WTO, aby zapewnić jej zdolność do sprostania wyzwaniom XXI wieku; wzywa WTO do przejścia na organizowanie dorocznych konferencji ministerialnych zamiast obecnego dwuletniego cyklu, aby wzmocnić polityczne kierownictwo, rozliczalność oraz zdolność WTO do terminowego reagowania na globalne wyzwania handlowe;

Modernizacja WTO

3. wzywa członków WTO, aby przyjęli kompleksowy pakiet zmian dotyczących funkcji monitorowania, negocjacji, deliberacji i rozstrzygania sporów w strukturach WTO; w pełni popiera prowadzony przez koordynatora proces modernizacji WTO oraz jego agendę na 14. konferencję ministerialną, dotyczącą kompleksowej modernizacji, i zgadza się z trzema zaproponowanymi przez koordynatora ścieżkami: zarządzaniem, sprawiedliwością (równe

warunki działania i zrównoważony handel) oraz „współczesnymi wyzwaniami”; wzywa do zatwierdzenia jasnego planu reform podczas 14. konferencji ministerialnej, aby doprowadzić do zatwierdzenia modernizacji podczas 15. konferencji ministerialnej;

4. podkreśla, że przewidywalność pozostaje podstawą wielostronnego systemu handlowego oraz że podstawowe reguły WTO, w tym dotyczące ustalania wartości celnej, środków sanitarnych i fitosanitarnych, barier technicznych w handlu, ułatwień w handlu i własności intelektualnej, nadal zapewniają rządom i przedsiębiorstwom na całym świecie niezbędną pewność prawa;

5. uważa, że praktyka utożsamiania konsensusu z jednomyślnością w procesie podejmowania decyzji przez 166 członków WTO przyczyniła się do impasu; nalega, aby WTO czerpała z doświadczenia innych organizacji międzynarodowych i wprowadziła inne podejścia w procesie podejmowania decyzji, a także prowadziła konstruktywną dyskusję na temat praktyki konsensusu i odróżniała ją od jednomyślności; podkreśla, że WTO powinna zbadać możliwości wprowadzenia bardziej skutecznego i elastycznego procesu decyzyjnego, w tym wdrożenia koncepcji „odpowiedzialnego konsensusu”, zgodnie z którą członkowie byliby zachęcani do korzystania z prawa weta tylko w razie konieczności i do przedstawiania jasnego uzasadnienia, co sprzyjałoby rozliczalności i konstruktywnemu uczestnictwu; podkreśla ponadto, że WTO powinna również rozważyć utworzenie organu zarządzającego lub wykonawczego, który pełniłby określoną rolę przy ustalaniu programu prac lub sprawowałby funkcje nadzorcze, analogicznie do rad wykonawczych Międzynarodowego Funduszu Walutowego i Banku Światowego;

6. zachęca do postępów w negocjacjach w sprawie umów wielostronnych, podkreślając jednocześnie potrzebę stworzenia łatwiejszej ścieżki integracji porozumień fakultatywnych ze strukturą wielostronną, aby zagwarantować postęp w obszarach, w których nie ma wystarczającej zgodności między wszystkimi członkami; podkreśla, że otwarte inicjatywy fakultatywne powinny umożliwiać wszystkim chętnym członkom kontynuowanie działań; w związku z tym ponownie apeluje do członków WTO, aby zastanowili się nad sposobem opracowania nowego systemu, w ramach którego pojedynczy członek lub grupa nieuczestniczących członków nie może blokować ściślejszej współpracy dotyczącej inicjatywy fakultatywnej, zwłaszcza gdy opiera się ona na klauzuli najwyższego uprzywilejowania, a zatem korzyści z niej czerpie ogół członków, oraz aby na tej podstawie ustanowili prosty mechanizm, który umożliwiłby włączenie wypracowanych porozumień do struktury WTO;

7. z ubolewaniem przyjmuje nasilenie protekcjonistycznych polityk handlowych na całym świecie oraz decyzję Stanów Zjednoczonych o nałożeniu dodatkowych ceł na import z krajów partnerskich, w tym z

UE, co stanowi odejście od zasady największego uprzywilejowania bez żadnego uzasadnienia; wzywa Stany Zjednoczone do konstruktywnej współpracy z członkami WTO, tak aby wzmacniać, a nie podważać wielostronny system handlowy, a tym samym do pokazania światowego przywództwa, a także do osiągnięcia konkretnych wyników podczas 14. konferencji ministerialnej; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Stany Zjednoczone mianowały ambasadora przy WTO;

8. potwierdza, że zasada największego uprzywilejowania stanowi podstawę wielostronnego systemu handlowego; podkreśla jej kluczową rolę w zapewnianiu niedyskryminacji, przewidywalności i sprawiedliwości w handlu międzynarodowym; podkreśla, że wszelka modernizacja WTO powinna polegać na zmianie systemu, a nie na jego lekceważeniu;

9. zwraca uwagę na ambicje Indii, aby rozwiązać istniejący od dawna problem utrzymywania rezerw publicznych na potrzeby bezpieczeństwa żywnościowego, ale ubolewa, że Indie nie podzielają stanowiska UE w sprawie moratorium na handel elektroniczny, negocjacji w sprawie dotacji dla rybołówstwa oraz ogólnych postępów w negocjacjach wielostronnych; wzywa Indie, aby umożliwiła innym członkom WTO poczynienie postępów we wszystkich tych kwestiach; ubolewa ponadto nad tym, że Indie sprzeciwiły się rozszerzeniu zakresu kompetencji WTO na nowe kwestie związane z klimatem, pracą i płcią; wzywa Komisję Europejską do podjęcia tych kwestii również w kontekście niedawno zawartej umowy handlowej między UE a Indiami;

10. zauważa decyzję Chin o rezygnacji ze specjalnego i zróżnicowanego traktowania przysługującego z tytułu członkostwa w WTO w przyszłych umowach WTO, podobnie jak uczyniły to już inne duże rozwijające się państwa członkowskie; wzywa Chiny, aby zagwarantowały, że zobowiązanie to zostanie również uwzględnione z mocą wsteczną w realizacji obecnych porozumień WTO;

11. przypomina, że powszechne wykorzystywanie przez Chiny przedsiębiorstw państwowych, nieprzejrzyste subsydia i interwencjonizm państwowy w przemyśle nadal powodują znaczne nadwyżki mocy produkcyjnych i zakłócenia w handlu światowym; ubolewa nad tym, że Chiny wykorzystują handel i zależności jako broń oraz stosują system kontroli wywozu, który nie obejmuje uzasadnień dotyczących podwójnego zastosowania; wzywa Chiny, aby dostosowały swoje zobowiązania w ramach WTO do swojej pozycji gospodarczej oraz podjęły działania na rzecz wyrównania szans, rozwiązania tych problemów oraz wsparcia modernizacji WTO;

12. podkreśla potrzebę jeszcze ściślejszej współpracy między partnerami o podobnych poglądach, zaangażowanymi w utrzymanie i wzmocnienie opartego na zasadach wielostronnego porządku

handlowego, którego podstawą jest WTO; nalega, aby w tej trudnej sytuacji UE pozostała wiarygodnym partnerem i dalej dążyła do wspierania handlu opartego na zasadach;

13. wzywa członków WTO do przywrócenia w pełni funkcjonującego, niezależnego, wiążącego i dwupoziomowego systemu rozstrzygania sporów, który stanowi niezbędny filar przewidywalności, zapewniający egzekwowanie przepisów za pomocą prawa, a nie jednostronnych działań, niezależnie od wielkości ekonomicznej lub siły gospodarczej członków;

14. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że 58 członków WTO (stanowiących blisko 60 % światowego handlu) przystąpiło do tymczasowego arbitrażu odwoławczego jako środka tymczasowego do czasu ponownego uruchomienia w pełni funkcjonującego systemu rozstrzygania sporów WTO; wzywa pozostałych członków do przystąpienia do tymczasowego arbitrażu odwoławczego, aby wykazać zaangażowanie na rzecz sprawiedliwego i sprawnego systemu rozstrzygania sporów; podkreśla, że tymczasowy arbitraż odwoławczy jest rozwiązaniem tymczasowym i dobrowolnym i nie może stać się stałym substytutem wielostronnego mechanizmu odwoławczego mającego zastosowanie do wszystkich członków WTO;

Równe warunki działania

15. nalega, aby sprawiedliwość stanowiła podstawę trwałego i wiarygodnego systemu; stwierdza, że obecne zakłócające interwencje państwowe, w tym dotacje przemysłowe na dużą skalę i praktyki nierynkowe, które prowadzą do napięć między członkami i prześcigania się w przyznawaniu dotacji, pokazały, że obecne zasady dotyczące dotacji nie zostały dostosowane do zmieniających się warunków w handlu światowym; podkreśla, że reforma zasad WTO dotyczących dotacji przemysłowych i interwencji państwa musi opierać się na trzech uzupełniających się filarach: bardziej rygorystycznych wymogach dotyczących przejrzystości i powiadamiania, wzmocnionych i doprecyzowanych zasadach oraz skuteczniejszych środkach zaradczych mających na celu przeciwdziałanie negatywnym skutkom ubocznym i nadwyżkom mocy produkcyjnych; wzywa do potraktowania tych zagadnień jako centralnego elementu modernizacji WTO, na równi z innymi zagadnieniami związanymi z modernizacją; wyraża poparcie dla nieformalnych rozmów jako sposobu na zwiększenie wspólnego zrozumienia wśród członków WTO i stworzenie warunków do ustanowienia zasad;

16. podkreśla, że zasady WTO i przyszłe zasady muszą być zgodne z celami porozumienia paryskiego i innych odpowiednich wielostronnych umów środowiskowych oraz wspierać przejście na gospodarkę neutralną dla klimatu, a także skutecznie przeciwdziałać negatywnym skutkom ubocznym, takim jak nadwyżka mocy

produkcyjnych i wysokoemisyjne łańcuchy dostaw, przy jednoczesnym unikaniu nieuzasadnionych ograniczeń handlowych;

Aspekt rozwoju

17. z zadowoleniem przyjmuje wejście w życie we wrześniu 2025 r. pierwszego Porozumienia w sprawie subsydiów dla rybołówstwa; podkreśla, że kluczowe znaczenie ma także szybkie osiągnięcie porozumienia w sprawie zasad dotyczących dotacji dla rybołówstwa, które mają obowiązywać w odniesieniu do dotacji przyczyniających się do nadmiernej zdolności połowowej i przełowienia, stanowiących ponad połowę wszystkich dotacji dla rybołówstwa, aby uniknąć wyczerpania zasobów biologicznych mórz i umożliwić zrównoważone zarządzanie tymi zasobami, przy jednoczesnym poszanowaniu potrzeby specjalnego i zróżnicowanego traktowania zgodnie z celem 14.6 zrównoważonego rozwoju;

18. podkreśla, że należy wzmocnić i rozpowszechnić wymiar rozwojowy WTO, między innymi w ramach procesu modernizacji WTO, poprzez uwzględnienie różnorodności sytuacji gospodarczej krajów rozwijających się i unikanie uniwersalnego podejścia do stosowania przepisów dotyczących specjalnego i zróżnicowanego traktowania oraz poprzez uszczegółowienie tych przepisów i oparcie ich w większym stopniu na dowodach i potrzebach, tak aby mogły one lepiej odpowiadać potrzebom krajów rozwijających się, w tym krajów najsłabiej rozwiniętych; podkreśla ponadto, że samo samodzielne określanie statusu rozwojowego przez członków nie może pozostać jedynym kryterium specjalnego i zróżnicowanego traktowania, i apeluje o obiektywne i przejrzyste kryteria, które będą regularnie poddawane przeglądowi, a zarazem o zapewnienie odpowiedniej elastyczności krajom najuboższym i najbardziej podatnym na zagrożenia;

19. z zadowoleniem przyjmuje zakończenie negocjacji w sprawie porozumienia o ułatwieniach inwestycyjnych na rzecz rozwoju, które ma stworzyć bardziej sprawiedliwe, przejrzyste, skuteczne i przewidywalne otoczenie ułatwiające inwestycje transgraniczne i umożliwiające krajom rozwijającym się udział w globalnych przepływach inwestycyjnych; z zadowoleniem przyjmuje poparcie 128 członków (spośród 166), w tym 91 gospodarek rozwijających się (z czego 27 to kraje najsłabiej rozwinięte), i wzywa pozostałych członków do wycofania sprzeciwu i włączenia tego porozumienia do zbioru zasad WTO w ramach załącznika 4 zatytułowanego "Fakultatywne porozumienia handlowe";

20. podkreśla potrzebę poczynienia postępów w negocjacjach w sprawie rolnictwa, aby uzyskać wiarygodne rezultaty w takich obszarach, jak utrzymywanie rezerw publicznych na potrzeby bezpieczeństwa żywnościowego, wsparcie krajowe, dostęp do rynku, kwestie związane z bawełną, ograniczenia wywozowe i konkurencja

eksportowa, a także wzmocnienie sektora rolnego w odpowiedzi na współczesne wyzwania, w tym związane ze źródłami utrzymania na obszarach wiejskich i zrównoważeniem środowiskowym; podkreśla, że dyskusje powinny skupiać się nie tylko na ograniczeniu wsparcia krajowego zakłócającego handel, ale także na uwzględnieniu w rozmowach o rolnictwie istotnych wyzwań globalnych, w tym bezpieczeństwa żywnościowego i zrównoważonego rozwoju;

Wymiar cyfrowy

21. wzywa członków WTO do odnowienia podczas 14. konferencji ministerialnej programu prac dotyczącego handlu elektronicznego oraz moratorium na cła od transmisji elektronicznych; uważa, że znalezienie trwałego rozwiązania w kwestii nienakładania ceł na transmisje elektroniczne ma kluczowe znaczenie dla przedsiębiorstw na całym świecie, w tym dla przedsiębiorstw z krajów rozwijających się;

22. wzywa członków WTO, aby w pierwszej kolejności poparli włączenie porozumienia w sprawie handlu elektronicznego do ram WTO; zwraca uwagę, że porozumienie to ustanawia pierwsze globalne zasady handlu cyfrowego, tworząc sprawiedliwe, przewidywalne i przejrzyste ramy, które przynoszą korzyści konsumentom i przedsiębiorstwom poprzez ułatwianie transakcji transgranicznych, zmniejszanie barier oraz promowanie innowacji i zaufania; podkreśla, że porozumienie ma przynieść korzyści zarówno krajom rozwijającym się i najsłabiej rozwiniętym, jak i gospodarkom rozwiniętym; z zadowoleniem przyjmuje zawarte w porozumieniu inicjatywy i programy dotyczące budowania potencjału, które mają wspierać kraje rozwijające się i najsłabiej rozwinięte w dążeniu do wykorzystania możliwości, jakie oferuje handel cyfrowy; ponownie podkreśla znaczenie porozumienia dla wspierania mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw; popiera wysiłki współorganizatorów na rzecz szybkiego wdrożenia tego porozumienia;

23. podkreśla rosnące znaczenie systemów sztucznej inteligencji (AI) w handlu międzynarodowym; wzywa w tym kontekście do zacieśnienia współpracy międzynarodowej w zakresie przepisów i strategii politycznych dotyczących AI, przy jednoczesnym poszanowaniu prawa członków WTO do wprowadzania regulacji; podkreśla, że WTO powinna w znaczący sposób przyczynić się do opracowania solidnych, bezpiecznych, inkluzywnych i wiarygodnych ram zarządzania AI dla handlu, w tym poprzez ustanowienie specjalnej grupy roboczej WTO ds. sztucznej inteligencji w celu ułatwienia dialogu, wymiany wiedzy i współpracy między członkami w zakresie regulacji i polityki dotyczących sztucznej inteligencji;

Rola Parlamentu

24. wzywa Komisję i Radę, aby zagwarantowały dalszy ścisły udział

Parlamentu w pracach nad przygotowaniem 14. konferencji ministerialnej, niezwłoczne przekazywanie mu aktualnych informacji oraz konsultacje z Parlamentem podczas 14. konferencji ministerialnej;

25. wzywa członków WTO do zagwarantowania legitymacji demokratycznej i przejrzystości poprzez wzmocnienie parlamentarnego wymiaru WTO i Konferencji Parlamentarnej ds. WTO; pochwala ważne prace wspólnej konferencji parlamentarnej Parlamentu Europejskiego i Unii Międzyparlamentarnej dotyczące WTO; podkreśla, że należy zadbać o to, aby parlamentarzyści mieli łatwiejszy dostęp do wszystkich negocjacji handlowych oraz byli zaangażowani w opracowywanie i wdrażanie decyzji WTO; zachęca przywódców do wspierania nowej narracji na temat handlu, zgodnie z którą handel jest postrzegany jako ułatwienie, a nie przeszkoda w osiągnięciu zrównoważonego rozwoju, bezpieczeństwa i inkluzywności;

26. wzywa członków WTO, aby wzmocnili dialog ze wszystkimi zainteresowanymi stronami, w tym społeczeństwem obywatelskim, przedsiębiorstwami i związkami zawodowymi, oraz aby zacieśnili współpracę z innymi organizacjami międzynarodowymi, takimi jak Międzynarodowa Izba Handlowa, Międzynarodowa Organizacja Pracy i szerzej rozumiany system ONZ; oczekuje, że przywódcy będą lepiej informować na wszystkich szczeblach o korzyściach wynikających z handlu opartego na zasadach;

°

° °

27. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządom i parlamentom państw członkowskich, dyrektor generalnej Światowej Organizacji Handlu oraz sekretarzowi generalnemu Unii Międzyparlamentarnej.